

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése

Az ügy száma: Kfv.VI.37.645/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Vitál-Eigner Beáta a tanács elnöke

Dr. Rák-Fekete Edina előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina bíró

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit bíró

Dr. Hajas Barnabás bíró

Az I. rendű felperes: Név1

(cím1)

Az I. rendű felperes képviselője: Dr. Rózsa Dániel ügyvéd

(cím2)

A II. felperes: Név2

(cím3)

A III. rendű felperes: Név3

(cím4)

A III. rendű felperes képviselője: Dr. Sobor Ügyvédi Iroda

(cím5

eljáró ügyvéd: Dr. Sobor Dávid)

Az alperes: Gazdasági Versenyhivatal

(cím6)

Az alperes képviselője: Dr. Ay Zoltán Nándor kamarai jogtanácsos

A per tárgya: versenyügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a III. rendű felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: a Fővárosi Törvényszék 2025. május 13. napján kelt 105.K.700.098/2025/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A befogadhatóság alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a versenyfelügyeleti eljárásban meghozott VJ/10-371/2018. számú határozatában megállapította, hogy az I. és III. rendű felperesek legalább 2014 októberétől 2017 tavaszáig egységes és folyamatos, versenykorlátozó célú megállapodást kötöttek egymással a közbeszerzési eljárások során való együttműködésüket illetően, és ennek keretében versenykorlátozó magatartást tanúsítottak közbeszerzések során. A jogsértésnek legalább 2016 szeptembere és 2017 januárja között a megjelölt 2 tender esetében a II. rendű felperes is részese volt. A jogsértés miatt az I. rendű felperessel szemben 18.400.000 Ft, a II. rendű felperessel szemben 588.000 Ft, a III. rendű felperessel szemben 116.000.000 Ft versenyfelügyeleti bírságot szabott ki.

[2] Az I. és III. rendű felperesek engedékenységi kérelmei alapján eljáró alperes a VJ/10-355/2018. számú végzésével (a továbbiakban: végzés1) az I. rendű felperes bírság csökkentése iránti másodlagos kérelmét tíz tender esetében elutasította. A VJ/10-354/2018. számú végzésével (a továbbiakban: végzés2., a továbbiakban együtt: végzések) a III. rendű felperes bírság mellőzése iránti kérelmeit három tender vonatkozásában elutasította, a bírság csökkentése iránti másodlagos kérelmeit öt tender vonatkozásában elutasította.

[3] Az I-III. rendű felperesek keresete folytán indult közigazgatási perben az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletével az alperes határozatát az I. és III. rendű felperesekkel szemben kiszabott versenyfelügyeleti bírság tekintetében megsemmisítette, valamint a végzéseket megsemmisítette, és e körben az alperest új eljárásra kötelezte. Ezt meghaladóan az I. és III. rendű felperesek jogsértés megállapítását támadó kereseteit elutasította. A II. rendű felperes jogsértés megállapítását támadó keresetét elutasította.

[4] A III. rendű felperes és az alperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a Kfv.37.359/2023/11. számú ítéletével az elsőfokú ítéletnek az I. rendű és a II. rendű felperes kereseteit elutasító rendelkezését nem érintette, a III. rendű felperes keresetét elutasító rendelkezését hatályában fenntartotta. Az alperesi határozatot az I. rendű és III. rendű felperesekkel szemben kiszabott versenyfelügyeleti bírság tekintetében, valamint a végzéseket megsemmisítő, és az alperest új eljárásra kötelező rendelkezését hatályon kívül helyezte, e körben az ügyben eljáró bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[5] Az elsőfokú bíróság az első megismételt eljárásban hozott jogerős ítéletével az alperes határozatát az I. rendű és III. rendű felperesekkel szemben kiszabott versenyfelügyeleti bírság tekintetében, valamint a végzéseket megsemmisítette, és e körben az alperest új eljárásra kötelezte.

[6] Az alperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a Kfv.37.417/2024/8. számú végzésével a megismételt eljárásban hozott ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú

bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. Indokolása [55]-[56] bekezdései szerint az elsőfokú bíróságnak az újbóli megismételt eljárásban a Kúria Kfv.37.359/2023/11. számú határozatában felvázolt rendszerben kell elvégeznie a bizonyítékok értékelését, majd annak eredménye alapján kell döntenie abban, hogy az alperes jogszerűen állapította-e meg a döntéseiben, hogy az I. és III. rendű felperesek esetében az engedékenységi alkalmazhatóságának, jelen esetben a bírság csökkentésének a feltétele nem áll fenn. Ennek keretében azt kell vizsgálnia, hogy a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 78/A. § (7) bekezdés b) pontjában támasztott követelménynek megfelel-e, ha az eljárás alá vontak az engedékenységi kérelmekben nem nyilatkoznak lényegi információkról, így a felperesek közötti személyi összefonódásokról, valamint arról, hogy a közbeszerzésekkel kapcsolatos döntéseket minden esetben Név4 hozta meg. Értékelnie kell, hogy csak vizsgálói kérdésre nyilatkoztak a tekintetben, hogy az információáramlás egyik fontos eszköze a heti/havi rendszerességgel tartott közbeszerzési értekezlet volt, amelyen esetenként az I. rendű felperes is részt vett, továbbá, hogy a munkavállalók olykor mindhárom cég ügyeit intézték, és hogy egyes e-mail címekhez a másik cég munkavállalói is hozzáférhettek. Meg kell ítélnie, hogy megfelel-e legmagasabb szintű együttműködés követelményének, ha rendszerszintű összejátszásról van szó a vállalkozások között, ugyanakkor a jogsértéseket engedékenységi kérelmekben elszigetelt esetként írják le. Állást kell foglalnia arról, hogy teljesíti-e a Tpv. 78/A. § (7) bekezdés b) pontjában foglaltakat az a magatartás, miszerint az adathordozókat a bizonyítékok kiszűrése nélkül adják át az alperesnek. Értékelnie kell a végzésekben felhozott valamennyi, az engedékenységet kizáró körülményt. Amennyiben az elsőfokú bíróság az újbóli megismételt eljárásban úgy ítéli meg, hogy az I. és III. rendű felperesek esetében teljesül a Tpv. 78/A. § (7) bekezdés b) pontjában meghatározott feltétel, akkor -ütköztetve a felperesi és az alperes érveket- alaposan meg kell indokolnia, hogy az I. és III. rendű felperesek magatartása miért éri el a legmagasabb együttműködés szintjét. Az I. és III. rendű felperes magatartását arra is figyelemmel kell értékelni, hogy T-12/06 Deltafina SpA kontra Európai Bizottság, ECLI:EU:T:2011:441 ítéletében a Törvényszék kimondta, hogy az engedékenységi keretében megkövetelt együttműködés „állandó” jellegére tekintettel bármely, valódi együttműködést tükrözővel ellentétes magatartás önmagában elegendő az együttműködési kötelezettség megsértésének igazolására.

Az elsőfokú ítélet

[7] A második megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság az I. rendű felperes keresetét az alapperben hozott ítéletének a Kúria Kfv.37.359/2023/11. számú ítéletével nem érintett rendelkezését meghaladóan is elutasította. A III. rendű felperes keresetét az alapperben hozott ítéletének a Kúria Kfv.37.359/2023/11. számú ítéletével hatályában fenntartott rendelkezését meghaladóan is elutasította.

[8] Indokolása [29] bekezdése szerint a Kúria végzése alapján a megismételt eljárást az engedékenységi politika, illetve ehhez kapcsolódóan a bírságkiszabás jogszerűsége kérdéskörében kellett lefolytatnia. Az előbbivel összefüggésben kifejezetten hivatkozott a Kúria végzésének [55]-[56] bekezdésében kifejtett megállapításaira, az ott kiemelt tényekre. Mindezeket kellett az újbóli megismételt eljárásban az együttműködés magasabb szintjének

követelményével összhangban értékelnie.

[9] A [31] bekezdésben hangsúlyozta, hogy a Kúria végzésének [56] bekezdése szerint abban az esetben kell a felperesi és alperesi érveket ütköztetve alaposan megindokolnia, hogy a felperesek magatartása miért éri el a legmagasabb együttműködés szintjét, amennyiben a felperesek esetében teljesül a Tpvt. 78/A. § (7) bekezdés b) pontjában meghatározott feltétel. A kúriai végzésben szereplő megállapítások alapját képező felperesi magatartások, cselekmények ugyanakkor akként értékelendők, hogy azok az együttműködés engedékenységi politika alkalmazhatóságának szintjét külön-külön sem érik el. A lényegi információk elhallgatása, Név4 szerepének tisztázatlansága, releváns információk kizárólag vizsgálói kérdésre való feltárása nem értékelhető a Tpvt. 78/A. § (7) bekezdés b) pont szerinti feltétel teljesüléseként. Az ezzel ellentétes elsőfokú bírósági megállapítás a Kúria végzésének [55] bekezdésében foglaltakba ütköző lenne. Mindezek alapján megállapította, hogy a felperesek együttműködése a megelőző eljárásban nem felelt meg a Tpvt. 78/A. § (7) bekezdés b) pontjában foglalt feltételeknek, figyelembe véve az Európai Unió Törvényszékének T-12/06 számú ítéletében szereplő megállapítást is.

[10] A [32] bekezdésben rögzítette, hogy a Kúria iránymutatása alapján az elsőfokú bíróságnak értékelnie kell továbbá a végzésekben felhozott valamennyi, az engedékenységet kizáró körülményt.

[11] A [34] bekezdésben kiemelte, hogy a III. rendű felperest érintően az alperes a végzésben megállapította, hogy a III. rendű felperes nem tárt fel minden tendert, amely önmagában nem sérti az együttműködés elvét, ugyanakkor Név4 szerepére, az írásos bizonyítékok meg(nem)létére, a jogsértések komplexitására, a felperes birtokában lévő bizonyítékok átadásának kötelezettségére az I. rendű felperest érintő végzéssel azonos módon hivatkozott.

[12] A [35] bekezdésben rámutatott: tekintve, hogy az alperes végzéseiben felsorolt körülmények átfedést mutatnak a Kúria végzésének [55] bekezdésében a felülvizsgálati bíróság által már értékelt, engedékenységet önmagában is kizáró körülményekkel, azokat a fentiekkel összhangban is akképpen értékelte, mint amelyek a Tpvt. 78/A. § (7) bekezdés b) pontjában foglalt jogintézmény alkalmazhatóságát kizárják.

[13] Végezetül utalt arra, hogy mivel a III. rendű felperes kereseti érvei az engedékenységi politikával összefüggésben – az előzetes és végleges mellőzési kérelmei megalapozatlanságára tekintettel – alaptalanok voltak, azok a bírságkiszabás terén jelentős többletértéket képviselő bizonyítékszolgáltatásként, ezáltal bírságcsökkentésre alapot teremtő körülményként sem voltak szükségképpen értékelendők.

A befogadás iránti kérelem

[14] A második megismételt eljárásban hozott jogerős ítélettel szemben a III. rendű felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását,

másodlagosan annak megváltoztatását, az alperesi határozat, valamint a végzés² megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Felülvizsgálati kérelme befogadhatóságának jogszabályi alapját a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) és ad) alpontjaiban jelölte meg.

[15] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Kp. 2. §-át, 12. § (1) bekezdését, 89. § (1) bekezdés b) pontját és 115. § (1) bekezdését, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 3. §-át és 8. §-át, a Kp. 81. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdését, a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 341. § (1) bekezdését, 346. § (4) és (5) bekezdését, valamint az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdéséből eredő tisztességes eljáráshoz való jogát.

[16] Álláspontja szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont szerinti befogadást a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségessége indokolja abban a kérdésben, hogy a versenyfelügyeleti eljárás megindulása előtt keletkezett körülmények kizárják-e az eljárásban való legmagasabb szintű együttműködés követelményének való megfelelést. Szintén indokolt annak tisztázása, hogy amennyiben az engedékenységi kérelmező ügyvezetője, illetve volt munkavállalója az engedékenységi eljárás során önkéntesen tesz olyan nyilatkozatot, mely a tényállás megállapításához hozzájárulhat, akkor az automatikusan kizárja-e a legmagasabb szintű együttműködés megállapíthatóságát annak ellenére, hogy a Tpv. 78/A. § (7) bekezdés b) pontjának ba) és bb) alpontjai éppen az ilyen nyilatkozattételt tekintik az együttműködés tanújelének.

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont szerinti befogadási ok fennállását azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság nem végezte el az alperes által az engedékenységet kizáróként azonosított tények és körülmények saját meggyőződése szerint való jogi értékelését, hanem ezt behelyettesítette a szerinte a Kúria által már elvégzett értékeléssel. Továbbá az elsőfokú bíróság nem tett eleget a kúriai iránymutatásnak, valamint nem tett eleget a Kp. 84. § (2) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 346. § (4) és (5) bekezdéséből eredő indokolási kötelezettségének, nem vizsgálta meg kellő alaposággal az ügy lényegi részeire, jelesen a Tpv. 78/A. § (7) bekezdése b) pontjának alkalmazási körére és értelmezésére, valamint e jogszabályhelynek az alperes által az engedékenységi alkalmazását kizáróként azonosított tényekre és körülményekre való alkalmazhatatlanságára vonatkozó észrevételeit.

[18] Kiemelte, hogy az ügy érdemében való határozathozatalra, ezen belül a bizonyítékok mérlegelésére és a releváns tények és körülmények jogi értékelésére nem a Kúriának, hanem az elsőfokú bíróságnak van hatásköre. Azáltal, hogy az elsőfokú bíróság ennek ellenére a Kúriára testálta a döntés felelősségét, ténylegesen elvonta őt a törvényes bíróságától, sértve a Bszi. 8. §-át.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A felülvizsgálati kérelem befogadásának törvényben meghatározott feltételei nem állnak fenn.

[20] A Kp. 117. § (4) bekezdése akként rendelkezik, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével - indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[21] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy

érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[22] A befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős határozat jogsértő jellegére, téves jogértelmezésre való hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[23] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelmet általában akkor fogadja be, ha a jogerős határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi vagy jogegységi hatályú határozatban, illetve az általa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn.

[24] Az egységes és következetes bírósági joggyakorlat szerint az alsóbb fokú bíróságot a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó, Kp. 110. § (3) bekezdése szerint a Kúria

iránymutatása köti (pl. Kfv.38.343/2019/11., Kfv.35.057/2022/5., Kfv.37.007/2025/18.). Az elsőfokú bíróság ettől a joggyakorlattól nem tért el, különösen a [29] és [32] bekezdésekben foglaltakból kitűnően abból indult ki, hogy őt az újbóli megismételt eljárás során köti a Kúria második megismételt eljárásra utasító határozata, ennek megfelelően határozta meg az újbóli megismételt eljárás kereteit. Az elsőfokú bíróság akkor tért volna el az egységes joggyakorlattól, ha azt állapította volna meg a határozatában, hogy a Kúria iránymutatása nem köti és a felsőbb bírósági iránymutatáshoz képest új irányt adott volna az újbóli megismételt eljárásnak. Ilyen, a jogerős ítéletből kitűnően nem áll fenn.

[25] A Tpvt. 78/A. § (7) bekezdése b) pontjának értelmezése kapcsán a Kúria már állást foglalt a Kfv.37.359/2023/11. számú és a Kfv.37.417/2024/8. számú határozataiban. A Kfv.37.359/2023/11. számú határozata [97]-[102] bekezdéseiben a közigazgatási hatósági eljárásokban érvényesülő általános és a Tpvt.-ben szabályozott együttműködési típusok különböző szintjeit, tartalmi elemeit, az azok közötti különbségeket mutatta be rendszerében. A Kúria hangsúlyozta, hogy az engedékenység alkalmazhatóságának feltételeként a jogalkotó a Tpvt. 78/A. § (7) bekezdés b) pontjában a versenyfelügyeleti eljárás befejezéséig tartó jóhiszemű, teljeskörű és folyamatos egyegyüttműködést támasztja. Az engedékenységi kérelmező csak akkor részesülhet a jogalkotó által biztosított kiemelt kedvezményben, ha teljes egészében megfelel a vele szemben támasztott jogszabályi feltételeknek. A Kfv.37.417/2024/8. számú határozata [56] bekezdésében hivatkozott a T-12/06 Deltafina SpA kontra Európai Bizottság, ECLI:EU:T:2011:441 ítéletében foglaltakra, nevezetesen, hogy az engedékenység keretében megkövetelt együttműködés „állandó” jellegére tekintettel bármely, valódi együttműködést tükrözővel ellentétes magtartás önmagában elegendő az együttműködési kötelezettség megsértésének igazolására. A Kúria álláspontja szerint sem a jogerős ítélet, sem a III. rendű felperes felülvizsgálati kérelme nem vetett fel olyan, az ügy érdemét adó elvi jelentőségű jogkérdést, amellyel kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes, illetve nem valószínűsíthető, hogy jelen ügy kapcsán a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn.

[26] A Kúria közigazgatási perben a felülvizsgálati kérelmet a joggyakorlat továbbfejlesztése okán alapján akkor fogadja be, ha egy elvi kérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, de e gyakorlat követése a továbbiakban változatlan formában nem támogatható. Ezen befogadási ok alkalmazása különösen akkor indokolt, ha megváltoznak a jogszabállyal érintett társadalmi, gazdasági viszonyok. Ugyancsak indokolja a joggyakorlat továbbfejlesztését, ha az alapul szolgáló, változatlan és már értelmezett jogszabályhoz kapcsolódó egyéb jogszabályokban, vagy a jogértelmezésre kiható tudományágakban következnek be olyan változások, amelyek visszahatnak az alkalmazandó normára és kétségesse teszik, hogy a meglévő iránymutatások továbbra is irányadók lehetnek.

[27] A Kúria rámutat, a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére való hivatkozás kapcsán III. rendű felperes adós maradt annak kifejtésével, hogy a Tpvt. 78/A. § (7) bekezdés b) pontjának értelmezése kapcsán kialakult kúriai joggyakorlaton miért kellene változtatni, mi az a tény, körülmény, amely ezt indokolja. Nem bontotta ki továbbá azt sem, hogy azok a kérdések, amelyeket ő a felülvizsgálati kérelmében felvetett, miért ne lennének megválaszolhatók a Kúria joggyakorlata alapján. A Kúria jelen eljáró tanácsa sem észlelt olyan, időközben bekövetkezett ténybeli vagy jogi változást, amely miatt a kialakult joggyakorlat már ne lenne fenntartható.

[28] A jogkérdés különleges súlyán, illetve társadalmi jelentőségén alapuló befogadás esetén a Kúria újonnan meghozandó elvi tartalmú döntése jogi hatást gyakorol az adott ügyben nem szereplő jogalanyok helyzetére is, legalább áttételesen a társadalom szélesebb körére. A III. rendű felperes az ab) alpontra nem hivatkozott, a jelen ügy kapcsán ilyen kihatást a Kúria eljáró tanácsa sem tartott megállapíthatónak, ezért a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont szerinti befogadása sem indokolt.

[29] A Kúria szerint a jogerős ítélet nem vet fel az uniós jog értelmezését igénylő kérdést az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 267. cikke értelmében, melynek hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpont alapján sem volt befogadható a felülvizsgálati kérelem.

[30] A Kúria megítélése szerint az elsőfokú bíróság - a törvény által ráruházott hatáskörében eljárva - a jogerős ítélet [29]-[32], [34] és [35] bekezdéseiből kitűnően követte az újbóli megismételt eljárásra adott felsőbb bírósági iránymutatást. Ítélete indokolásában rögzítette a feltárt tényállást a döntése indokairól a megfelelő részletességgel számot adott, valamint egyenként és összességükben értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, az azokból levont következtetései kiderülnek az ítélet indokolásából. Ügy érdemére kiható jogszabálysértés valószínűsítése hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont szerinti befogadás feltételei sem álltak fenn. Az abban a kérdésben való állásfoglalás, hogy az elsőfokú bíróság minden részletre kiterjedően eleget tett-e a kúriai iránymutatásnak a befogadhatóságról való döntés kereteit meghaladó, a felülvizsgálati eljárás érdemére tartozó kérdés.

[31] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok fennállására a III. rendű felperes nem hivatkozott, ilyet a Kúria eljáró tanácsa sem észlelt, következésképpen a felülvizsgálati kérelem ezen jogi alapon sem volt befogadható.

[32] Mindezek alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdés alapján megtagadta.

A döntés rövid tartalma

[33] A befogadásra meghatározott törvényi feltételek fennállása hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadásának nem lehetett helye.

Záró rész

[34] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[35] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2025. szeptember 23.

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.

a tanács elnöke

Dr. Rák-Fekete Edina sk.

előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina sk.

bíró

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk.

bíró

Dr. Hajas Barnabás sk.

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő